

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Монтана, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Бранкова

Членове: Олег Софрониев
Костадин Живков

при участието на секретаря Мадлена Н. Митова
в присъствието на прокурора А. Евг. И.
като разгледа докладваното от Олег Софрониев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20231600600170 по описа за 2023 година

С присъда на РС Монтана от 22.03.2023г. по НОХД № 833/2021г., подсъд. А. И. от гр. *е признат за виновен в това, че на 26.04.2019г. на път *-* в района на км 93 в посока от гр.*, обл. *към гр. *, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „*“ с рег. № *, нарушил правилата за движение по пътищата - чл.21, ал.1 от ЗДвП – „При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч - за пътно превозно средство от категория „В“ – 90 км/ч за извън населено място”; чл.42, ал.1 от ЗДвП – „Водач, който ще предприеме изпреварване е длъжен: т.2. „след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента, пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта и да изменя посоката на движение”; чл.42, ал.2 от ЗДвП - „Водач, който изпреварва е длъжен: т.2. „Когато, при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност и пречки за превозните средства, движещи се по нея”; нарушил забраната на пътен знак „В24” за изпреварване на автомобили и мотоциклети с кош на конкретния пътен участък, съгласно чл.47, ал.3 от ППЗДвП и по непредпазливост причинил телесни повреди на повече от едно лице, както следва: на Х. И. от гр. *средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на лява лъчева кост на типично място, което ѝ е причинило трайно затруднение на движенията на горен ляв крайник с оздравителен период от порядъка на два и половина - три месеца и счупване на

двете хълбочни кости на таза, което ѝ е причинило трайно затрудняване на движението на двата долни крайника заедно или поотделно; на Д. Д. от гр. *средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на лява бедрена кост, което му е причинило трайно затруднение на движенията на долен ляв крайник с оздравителен период от порядъка на 9 - 12 месеца и закрыта черепно – мозъчна травма със степенна промяна на съзнанието, което му е причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота с оздравителен период около месец - месец и половина при активно проследяване от специалист - невролог, поне следващите шест месеца за поява на късна отпадна неврологична симптоматика; на И.И. от гр. *средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на трета предноходилна кост на лявото стъпало, което ѝ е причинило трайно затруднение на движението на долен ляв крайник с оздравителен период, от порядъка на два - три месеца, поради което и на основание чл.343, ал.3, пр.3-то, б.”а”, пр.2-ро вр. с чл.343, ал.1, б.”б” вр. с чл.342, ал.1 вр. с чл.54, ал.1 и ал.2 от НК го е осъдил на една година и шест месеца лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложил изпълнението на наказанието за изпитателен срок от три години, считано от влизане в сила на присъдата.

На основание чл. 343г, вр. с чл.343, ал.3, пр.3-то, б.”а”, пр. 2 - ро вр. с чл.343, ал.1, б.”б”, вр. с чл.342, ал.1 вр. с чл.49, ал.2 вр. с чл.37, ал.1, т.7 от НК съдът е лишил подсъд. А.И. от право да управлява МПС за срок от шест месеца, считано от датата на из земе СУМПС.

Със същата присъда съдът е признал подсъд. А.И. със снета по– горе самоличност за невинен и го е оправдал в частта на обвинението за нарушение забраната на чл. 63, ал.1, т.1 от ППЗДвП, пресичане на непрекъснатата линия на хоризонталната пътна маркировка.

Със същата присъда съдът е осъдил подсъд. А. И. да заплати на частните обвинители Х. И. от гр. *и Д. Д. от гр. *сумата 1200лв., представляваща направени разноски от частните обвинители за заплащане адвокатско възнаграждение, по сметка на ОД МВР *сумата 1074.80лв., а по сметка на РС Монтана сумата 2697лв. и сумата 10лв. държавна такса при служебно издаване на изпълните листя.

Недоволен от така постановената присъда е останал подсъд. А. И., който я обжалва изцяло и в срок, чрез защитника си адв. Г. Г.. Моли съда да приеме, че деянието не е установено и доказано по несъмнен и безспорен начин, присъдата почива на предположения, експертните заключения са объркани и неясни, допуснати са съществени процесуални нарушения и не са взети предвид свидетелските показания. Моли съда да отмени атакуваната присъда и го признае за невиновен и оправдае по повдигнатото обвинение или да върне делото за ново разглеждане от друг състав.

Окръжен съд Монтана е провел разпоредително заседание на 09.05.2023г. и е преценил, че не следва да се допуска разпит на подсъдимия, както и събиране на нови гласни доказателства.

В открито съдебно заседание прокурора счита жалбата за неоснователна, а постановената присъда за правилна и законосъобразна.

Жалбоподателят А. И. се явява лично и с адв. Г., поддържа жалбата и моли съда да бъде отменена присъдата и делото бъде върнато за ново разглеждане или подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан или изменена с редукция във всичките ѝ части.

Частният обвинител Д. Д. се явява лично и с адв. П., който се явява и за частната обвинителка Х. И., оспорва жалбата, счита постановената присъда за правилна и законосъобразна и моли съда да я потвърди като такава.

Окръжен съд Монтана, след като прецени основателността на постъпилата жалба, законосъобразността, обосноваването на атакувания съдебен акт, събрания по делото доказателствен материал, становището на страните, както и извършената служебна проверка, намира за установено следното:

Жалбата е неоснователна. Фактическата обстановка е подробно изяснена от РС Монтана. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред във възможния обем и пълнота доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. Доказателственият материал по делото, събран в хода на досъдебното производство, както и по време на съдебното следствие, е анализиран от първоинстанционния съд, задълбочено, поотделно и в своята съвкупност. Той изяснява по несъмнен начин всички обстоятелства от съществено значение за правилното решаване на делото по същество - фактът на извършване на деянието, неговото авторство, механизмът на осъществяването му, субективното отношение на извършителя към деянието и личността на подсъдимия.

На базата на възприетите фактически обстоятелства и въз основа на логич-ния и безпротиворечив анализ на доказателствения материал първоинстанционният съд, съобразно обвинението, законосъобразно и обосновано е приел, че от обек-тивна и субективна страна е доказано по несъмнен начин подсъд. А. И. на 26.04.2019г. на път *-*в района на км 93 в посока от гр.*, обл. *към гр. *, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „*“ с рег. № *, нарушил правилата за движение по пътищата - чл. 21, ал.1 от ЗДвП – „При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч - за пътно превозно средство от категория „В“ – 90 км/ч за извън населено място”; чл.42, ал.1 от ЗДвП – „Водач, който ще предприеме изпреварване е длъжен: т.2. „след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента, пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта и да изменя посоката на движение”; чл.42, ал.2 от ЗДвП - „Водач, който изпреварва е длъжен: т. 2. „Когато, при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност и пречки за превозните средства, движещи се по нея”; нарушил забраната на пътен знак „В24” за изпреварване на автомобили и мотоциклети с кош на конкретния пътен участък, съгласно чл.47, ал.3 от ППЗДвП и по непредпазливост причинил телесни повреди на повече от едно лице, както следва: на Х. И. от гр. *средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на лява лъчева кост на типично място, което ѝ е причинило трайно затруднение на движенията на горен ляв крайник с оздравителен период от порядъка на два и половина - три месеца и счупване на

двете хълбочни кости на таза, което ѝ е причинило трайно затрудняване на движението на двата долни крайника заедно или поотделно; на Д. Д. от гр. *средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на лява бедрена кост, което му е причинило трайно затруднение на движенията на долен ляв крайник с оздравителен период от порядъка на 9 - 12 месеца и закрыта черепно – мозъчна травма със степенна промяна на съзнанието, което му е причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота с оздравителен период около месец - месец и половина при активно проследяване от специалист - невролог, поне следващите шест месеца за поява на късна отпадна неврологична симптоматика; на И. И. от гр. *средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на трета предноходилна кост на лявото стъпало, което ѝ е причинило трайно затруднение на движението на долен ляв крайник с оздравителен период, от порядъка на два - три месеца, с което е осъществил състава на престъпление по чл. 343, ал.3, пр.3-то, б.”а”, пр. 2-ро вр. с чл. 343, ал.1, б.”б”, вр. с чл. 342, ал.1 от НК.

Изводите на съда по същество са обосновани, направени са след събиране и проверка на всички възможни доказателства. Присъдата е обоснована и не проти-воречи на материалния закон. При разглеждане на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до накърняване правата на страните, които биха наложили отменяване на присъдата.

Фактическата обстановка безспорно установена по делото е следната:

На 26.04.2019г. около 16:00ч. на път *- *при километър 93 в землището на с. *, обл. *възникнало пътнотранспортно произшествие (ПТП) между л. а. марка „*“ с рег. № * управляван от подсъд. А. И. и пътуваща в автомобила свид. И.И., с посока на движение от гр. *към гр. *и движещият се в обратната посока л. а. марка „* с ДК № *, управляван от Д. Д. и пътуваща с него в автомобила Х. И..

Видно от протокола за оглед на местопроизшествието, пътното платно е било с ширина 7.20м, като пътят е двулентов и двупосочен. Настилка е от макрограпав износен сух асфалт с непрекъсната осова линия, по посока на движението на лек автомобил марка „*“ и прекъсната осова линия, в обратната посока. В посока гр. *- гр. *за водачът на л. а. марка „*“ не е имало поставени пътни знаци. В посоката на движение на л. а. марка „*“ е бил поставен пътен знак „В24“, който забранява изпреварването. Установен е наклон на пътя 5 % по посока на огледа, дневна светлина и отлична видимост.

Видно от заключението на съдебно -автотехническата експертиза, мястото на удара между двете моторни превозни средства се намира в точка на пътното платно, на разстояние от 15.20м от постоянен ориентир - 2 и на 0.70м в ляво от линията на измерване. Тази точка се намира в лентата за движение на л. а. „*“. В момента на удара, скоростта на движение на лек автомобил марка „*“ е била 99.54 км/ч, а скоростта на движение на лекия автомобил „*“ е била 53.10 км/ч при установена скорост на превозното средство, непосредствено преди удара от 71.57 км/ч. На конкретния пътен участък, скоростта за движение на пътни превозни средства е ограничена до 90 км/ч. Експертът заключава, че причините да настъпи ПТП са превишената скорост на движение на л. а. марка „*“, навлизане на същия в насрещната

лента за движение, при наличие на пътен знак „B24” и пътна маркировка, забраняващи това, предприемане на изпреварване на колона автомобили от водача на същия автомобил, извършване на това изпреварване в забранена от пътен знак и пътна маркировка зона и не регламентирано навлизане в насрещна пътна лента от л. а. марка „*”.

Видно от заключенията на назначените и изготвени в хода на ДП № 495/2019г. по описа на РУ Монтана (том II) съдебно-медицински експертизи (СМЕ), вследствие реализираното ПТП, на Х.И. (л.354 от ДП, том II, приета в рамките на съдебното следствие на основание чл.282, ал.3 НПК) са причинени счупване на лява лъчева кост на типично място, счупване на двете хълбочни кости на таза и охлузвания и кръвонасядания по лицето. Счупването на лявата лъчева кост на типично място води до трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник с оздравителен период от порядъка на два и половина – три месеца. Счупването на двете хълбочни кости на таза води до трайно затрудняване на движението на двата долни крайника заедно или поотделно с оздравителен период от порядъка на два и половина – три месеца. Двете изброени наранявания представляват отделни средни телесни повреди. Охлузванията и кръвонасяданията по лицето са причинили на И. временно разстройство на здравето, неопасно за живота, което представлява лека телесна повреда.

Вследствие на реализираното ПТП, на Д. И. Д. (л.361 от ДП, том II, приета в рамките на съдебното следствие на основание чл.282, ал.3 НПК) са причинени счупване на лява бедрена кост, трайно затрудняващо движението на долен ляв крайник, с оздравителен период от порядъка на 9 – 12 месеца (отговарящо на критерия за средна телесна повреда), закрыта черепно мозъчна травма със степенна промяна на съзнанието, която представлява разстройство на здравето, временно опасно за живота, с оздравителен период около месец – месец и половина при активно проследяване от специалист невролог поне следващите шест месеца за поява на късна отпадна неврологична симптоматика (отговарящо на критерия за средна телесна повреда) и счупване на лицеви кости с оток и кръвонасядане на меките тъкани на лицето, което представлява разстройство на здравето, неопасно за живота, с оздравителен период от порядъка на 3-4 седмици при липса на усложнение и нормален оздравителен процес и отговаря на критерия за лека телесна повреда.

Вследствие от реализираното ПТП на пътуващата в л. а. „*” И.И. (л.366 от ДП, том II, приета в рамките на съдебното следствие на основание чл.282, ал.3 НПК) е причинено счупване на трета предноходилна кост на лявото стъпало, което трайно затруднява движението на левия долен крайник, с оздравителен период два – три месеца при липса на усложнение и нормален оздравителен процес и отговаря на критерия за средна телесна повреда.

Вследствие от реализираното ПТП, подсъд. А. И. (л.372 от ДП, том II, приета в рамките на съдебното следствие на основание чл.282, ал.3 НПК) е получил открито счупване на костите на дясната подбедрица, затрудняващо движението на долен десен крайник, с оздравителен период от порядъка 7 – 8 месеца и разкъсно контузна рана на дясната ръка, с оздравителен период две – три седмици при липса на усложнения и нормален

оздравителен процес.

Въз основа на свидетелските показания и заключенията на експертизите се установява, че с поведението си на водач подсъд. И. е нарушил разпоредбите на ЗДвП, както следва: чл.21, ал.1 от ЗДвП – „При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч за пътно превозно средство от категория „В“ – 90 км/ч за извън населено място; чл.42, ал.1 от ЗДвП – „Водач, който ще предприеме изпреварване е длъжен: т.2. ”след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента, пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта и да изменя посоката на движение”. чл.42, ал.2 от ЗДвП – „Водач, който изпреварва е длъжен: т.2. „Когато при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност и пречки за превозните средства, движещи се по нея.

Нарушил забраната на пътен знак „В24“ за изпреварване на автомобили и мотоциклети с кош на конкретния пътен участък, съгласно чл.47, ал.3 от ППЗДвП;

При управление на моторно превозно средство и след нарушаване на посочените правила за движение по пътищата и по непредпазливост подсъд. И. причинил средни телесни повреди на повече от едно лице.

Тази фактическа обстановка е установена по несъмнен и безспорен начин от събраните и проверени при първоинстанционното разглеждане на делото доказателства.

Установено е по безспорен начин, че на 26.04.2019г. към 16.00ч. на път *- *при километър 93 в землището на с. *, обл. *водачът на лек автомобил черно „*” подсъд. А. И., движейки се в посока от гр. *, обл. *към гр. *, тръгва да изпреварва няколко автомобила. След като ги изпреварил, л.а. „*” се прибрал отново в своята лента за движение, обаче след това предприел още една маневра изпреварване. В лентата за движение на водача Д. пред него нямало други автомобили. Видимостта била добра и в момента, в който вече автомобилите в насрещната лента преминавали покрай автомобила, който Д. управлявал, въпросното „*” започнало отново да навлиза в лентата за движение на Д.. След като видял автомобила „*”, който навлиза в неговата лента за движение, Д. натиснал плавно спирачки и отклонил управлявания автомобил „*” плътно вдясно, като се опитал да отклони максимално управлявания автомобил, но нямал тази възможност, понеже пътния участък встрани бил пълен с храсти и дървета, при което последвал насрещен (челен) удар.

Водачът Д. се движил с нормална скорост между 70/80 км/час. Пътната маркировка от неговата страна била прекъсната, а в насрещната лента – непрекъсната (М5). Ударът е осъществен в лентата за движение на л.а „*”, плътно вдясно.

Вещото лице Е.К. посочва, че посоката на автомобилите за процесното произшествие са, както следва: червеният лек автомобил „*” се е движел посока *- *, а лекият автомобил „*”, тъмен на цвят, се е движел в посока *- *. Заявява, че при изготвяне на протокола за оглед на пътя са записани всички намерени веществени следи и такива се оказали задиране

на пътното платно върху асфалта, съответно показани на мащабната скица като местоположение. В представената от него експертиза на мащабна скица, място на удар са показани двата автомобила в момента на удара. Мястото на удара е на 15.20М след избрания ориентир 2 и на 0.70 см отляво линията за измерване, което е десният край на пътното платно при извършения оглед. Той не е напуснал пътното платно, а се е завъртял, тъй като в конкретния случай на механизма на физичните величини по-тежкия автомобил е „*-то” и ударът, който е възникнал, е възникнал в неговата повече предна лява част, което създава предпоставка за движение обратно на часовата стрелка, при което той се е завъртял и отново се е позиционирал на пътното платно, само че с предната си част посока гр.*.

Лекият автомобил „*“ с предна лява част се е опитвала, колкото е възможно да излезе навън.

По искане на защитата на подсъд. И. - адв.Г., съдът е назначил нова тройна САВТЕ, която е изготвена от вещите лица инж. В.П., И.Т. и инж. Г. В., и тримата от гр. *.

Съгласно заключението на посочените вещи лица: В момента, в който водачът на лекия автомобил „*“ е възприел опасността - движение на лекия автомобил „*“ срещу него в неговата лента за движение е отстоял от мястото на удара на разстояние от около 159.4м. Като се съпостави това разстояние с дължината на опасната му зона на спиране от около 76 метра при движение със скорост от 99 км/ч се стига до заключението от техническа гледна точка, че водачът на лекия автомобил „*“ е имал възможност при своевременно възприемане на опасността да намали скоростта си на движение и да спре преди мястото на удара в полагащата му се лента за движение, с което да предотврати ПТП.

За времето на удара, от момента на възникване на опасността, когато лекият автомобил „*“ се е върнал от лентата за насречно движение до мястото на удара е било 3.84 секунди.

От анализа на получените резултати от направените изчисления могат да се направят следните изводи: - при механизма, който е посочил в обясненията си подсъд. А. И. времето на удара за лекия автомобил „*“ е било 5.79 секунди, а за лекия автомобил „*“ е било 3.84 секунди.

От техническа гледна точка, за да може да се осъществи удара между двата автомобила времето на удара трябва да е еднакво за всеки един от тях. Следователно посочения механизъм в дадените показания на свидетелите И.И., П.Я. и А. И. не е кредитиран от експертите при изготвената тройна САВТЕ.

От техническа гледна точка мястото на удара между лекия автомобил „*“ с рег. № * и лекия автомобил „*“ е рег. № * се намира на около 15.2 метра от линията на ориентира по посока на огледа по дължината на платното за движение и на около 2.1 метра вляво от десния ръб по ширината на платното за движение.

С помощта на специализирана програма „Easy Street Draw“ е изготвена динамична мащабна скица, в която е показано местоположението на двата автомобила в момента на удара между тях - (Приложение № 2). Предвид посоченото от подсъд. И., свид. И. И., свид.

Х.И. и свид. Д. Д., наличните снимки от фотоалбума, може да се констатира, че видимостта в зоната на ПТП, поради нейната геометрия (съчетано спускане с изкачване в прав пътен участък) и наличното в момента атмосферно време (ясно, слънчево, топло, сухо) е била добра, като не е имало предпоставки за намалена или ограничена видимост.

От техническа гледна точка може да се направи извода, че между участниците в ПТП е имало директна видимост преди и в момента на настъпването на произшествието.

Скоростта на движение на лекия автомобил „*“ с рег. № * преди ПТП и в момента на удара с лекия автомобил „*“ с рег. № * е била около 99 км/ч. Скоростта на движение на лекия автомобил „*“ с рег. № * преди ПТП е била около 71 км/ч, а в момента на удара с лекия автомобил „*“ с рег. № * е била около 53 км/ч.

Пътят, на който е станало пътнотранспортното произшествие според описаното в Протокола за оглед на ПТП и приложения фотоалбум е бил покрит със сух изнесен макрограпав асфалт. Към днешна дата е извършен ремонт на платното за движение, поради което неговото състояние е добро.

На снимките във фотоалбума се вижда, че има напуквания по асфалта и износени с малки неравности части от платното за движение, както и участъци покрити с нова асфалтова смес. По платното за движение не се виждат дупки и големи неравности, които да представляват опасност за движението при сухо пътно покритие. От техническа гледна точка състоянието на пътната настилка в зоната на произшествие не е било в причинно следствена връзка с настъпването на произшествието.

Скоростта на колоната от автомобили е била около 80 км/ч, тази скорост на движение напълно дава отговор, защо лекият автомобил „*“ с рег. № * се е движил със скорост от 99 км/ч, с която е предприел изпреварване на колоната.

В зоната на местопроизшествието няма пътни знаци, които да ограничават скоростта на движението за МПС, което от техническа гледна точка при ясно време и суха пътна настилка в условията на произшествието лекият автомобил „*“ с рег. № * и лекия автомобил „*“ с рег. № * са могли да се движат безопасно с максимална скорост от 90 км/ч.

Скоростта на движение на лекия автомобил „*“ с рег. № * преди ПТП и в момента на удара с лекия автомобил „*“ с рег. № * е била около 99 км/ч, поради което е превишил скоростта с 9 км/ч.

Скоростта на движение на лекия автомобил „*“ с рег. № * преди ПТП е била около 71 км/ч, а в момента на удара с лекия автомобил „*“ с рег. № * е била около 53 км/ч - не е превишил максимално разрешената скорост. Той е предприел маневра за намаление на скоростта си и се е придържал плътно в дясно на лента си за движение спазвайки изискванията на ЗДвП при възникване на непосредствена опасност за движението.

Вещите лица са посочили и други нарушения по ЗДвП заради които е настъпило ПТП: За водачът на лекия автомобил „*“: Водачът в условията на ПТП е предприел изпреварване на колона от автомобили, като не е преценил, възможността да се прибере своевременно в колоната, преди разминаване с насрещно движещо се МПС. Водачът е

предприел маневра изпреварване в зона, където пътен знак В24 и пътната маркировка М5 не позволява такава маневра на водача да навлиза в насрещната лента за движение.

За водача на лекия автомобил „*“ - Водачът и пътника на предна дясна седалка са били без поставени предпазни колани в условията на ПТП (в тази част вещите лица не поддържат заключението си, изрично посочено в съдебно заседание на 22.03.2023г.). Дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „*“ при движение с определената скорост от 99 км/ч в условията на произшествието е била около 76 метра. Дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „*“ при движение с разрешената извън населено място скорост от 90 км/ч в условията на произшествието е била около 65 метра. Дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил „*“ при движение с определената скорост от 71 км/ч в условията на произшествието е била около 50 метра.

Скоростта на движение на лекия автомобил „*“, при която не би възникнало ПТП в условията на произшествието е била около 76 км/ч.

Скоростта на движение на лекия автомобил „*“, при която не би възникнало ПТП в условията на произшествието е била около 56 км/ч.

Това заключение правилно е прието от първостепенният съд като дадено обективно и компетентно и е кредитирано изцяло.

За да приеме изложената в мотивите си фактическа обстановка, съдът е взел предвид събраните в рамките на ДП № 495/2019г. (том I и том II) доказателства, писмените доказателства събрани в рамките на съдебното следствие, надлежно приобщени и огласени съгласно НПК, а също и гласните такива на: пострадалите, конституирани като частни обвинители Д. Д. и Х-И., свидетелите – И.И., П.Я., В.И., К. К., П. П., П. З., П. К., В.Б.

Правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е възприел като обективни показанията на свидетелите Д. Д. и Х.И.. Макар и пострадали, показанията на посочените лица се потвърждават от др. събрани по делото писмени и гласни доказателства (преки и косвени), а също и от заключенията по изготвените и приети по делото съдебно – автотехническа експертиза (САВТЕ) – л.377 – л.399 от ДП, том II и назначената нова тройна съдебно – автотехническа експертиза (САВТЕ) – л.208 – 238 от НОХД № 833/21г. по описа на МРС, които заключения са компетентно изготвени и обективни, поради което настоящия съд ги кредитира.

Пред настоящата инстанция са направени същите доводи, които са били предмет на обсъждане и пред първоинстанционният съд и съдът намира, че обвинението е доказано по несъмнен начин в т.ч. и по отношение на авторството в лицето на подсъд. А. И., че същият е осъществил състава на престъпление по чл. 343, ал.3, пр. 3-то, б.”а”, пр. 2-ро вр. с чл. 343, ал.1, б.”б” вр. с чл. 342, ал.1 от НК, както от обективна, така и от субективна страна.

Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения от една страна, а от друго и такива не са били предмет на проведеното разпоредително заседание по делото и съгласно чл. 248, ал. 3 НПК в съдебно заседание на първоинстанционния, въззивния и касационния съд не могат да се правят възражения за допуснати нарушения на

процесуалните правила по ал. 1, т. 3, които не са били поставени на обсъждане в разпоредителното заседание.

Обвинението правилно е формулирано, в т.ч. и относно мястото на извършване и посоката на движение, имайки предвид събраните доказателства по ДП № 495/2019г. по описа на РУ – Монтана (том I и том II). Посоката на движение на л.а. „*” с рег. № *, управляван от подсъд. И. е била гр. * – гр. *, в диспозитива на обвинителния акт е посочено само гр. *, с детайлно посочване, в т.ч. и на км 93 на път *- *, като това и според настоящата съдебна инстанция не може да се приеме за съществено процесуално нарушение ограничаващо права на подсъдимия, както и не може да бъде основание за неговото оправдаване.

Правилата за движение по пътищата, нарушени от подсъд. А. И. - чл.21, ал.1 от ЗДвП – „При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч - за пътно превозно средство от категория „В“ – 90 км/ч за извън населено място”; чл.42, ал.1 от ЗДвП – „Водач, който ще предприеме изпреварване е длъжен: т.2. „след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента, пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта и да изменя посоката на движение”; чл.42, ал.2 от ЗДвП - „Водач, който изпреварва е длъжен: т.2. „Когато, при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност и пречки за превозните средства, движещи се по нея”; забраната на пътен знак „В24” за изпреварване на автомобили и мотоциклети с кош на конкретния пътен участък, съгласно чл.47, ал.3 от ППЗДвП, са в пряка и причинно - следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат – ПТП.

Правилно и законосъобразно, първоинстанционният съд след като е анализирил събраните по делото доказателства, в т.ч. изготвения фотоалбум по ДП № 495/19г., том I – л.43 – л.52 и липсата на категоричност у вещите лица изготвили новата тройна САВТЕ в тази насока, заснетото и приложеното на л.51 – лице и гръб от фотоалбума, е приел, че пострадалите Д. Д. и Х. И. са били с поставени обезопасителни колани преди на настъпи ПТП, поради което и не е налице съпричиняване от частния обвинител Д. Д..

Правилно и законосъобразно първоинстанционният съд не е кредитира показанията на свид. И.И. (сестра на подсъдимия) и П. Я., а също и обясненията на подсъд. А. И., тъй като тези гласни доказателства, противоречат на всички останали писмени и гласни доказателства, които съдът е кредитирал като обективни и незаинтересовани. Най-важното, гласните доказателства на посочените лица противоречат на изводите посочени в заключенията по приетите САВТЕ и нова тройна САВТЕ, които съдът е кредитирал, като обективни и компетентни.

Като обективни и компетентно изготвени, съдът, правилно и законосъобразно е кредитирал заключенията по приетите на основание чл. 282, ал.3 НПК 4 бр. СМЕ, от чиито заключения е видно, че:

На Х. И. (л.354 от ДП, том II, приета в рамките на съдебното следствие на основание

чл.282, ал.3 НПК) са причинени счупване на лява лъчева кост на типично място, счупване на двете хълбочни кости на таза и охлузвания и кръвонасядания по лицето.

Счупването на лявата лъчева кост на типично място води до трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник с оздравителен период от порядъка на два и половина – три месеца. Счупването на двете хълбочни кости на таза води до трайно затрудняване на движението на двата долни крайника заедно или поотделно с оздравителен период от порядъка на два и половина – три месеца. Двете изброени наранявания представляват отделни средни телесни повреди. Охлузванията и кръвонасяданията по лицето са причинили на И. временно разстройство на здравето, неопасно за живота, което представлява лека телесна повреда.

Вследствие на реализираното ПТП, на Д. Д. са причинени счупване на лява бедрена кост, трайно затрудняващо движението на долен ляв крайник, с оздравителен период от порядъка на 9 – 12 месеца (отговарящо на критерия за средна телесна повреда), закрыта черепно мозъчна травма със степенна промяна на съзнанието, която представлява разстройство на здравето, временно опасно за живота, с оздравителен период около месец – месец и половина при активно проследяване от специалист невролог поне следващите шест месеца за поява на късна отпадна неврологична симптоматика (отговарящо на критерия за средна телесна повреда) и счупване на лицеви кости с оток и кръвонасядане на меките тъкани на лицето, което представлява разстройство на здравето, неопасно за живота, с оздравителен период от порядъка на 3-4 седмици при липса на усложнение и нормален оздравителен процес и отговаря на критерия за лека телесна повреда.

Вследствие от реализираното ПТП на пътуващата в л. а. „*“ И.И. е причинено счупване на трета предноходилна кост на лявото стъпало, което трайно затруднява движението на левия долен крайник, с оздравителен период два – три месеца при липса на усложнение и нормален оздравителен процес и отговаря на критерия за средна телесна повреда.

Вследствие от реализираното ПТП, подсъд. А. И. е получил открито счупване на костите на дясната подбедрица, затрудняващо движението на долен десен крайник, с оздравителен период от порядъка 7 – 8 месеца и разкъсно контузна рана на дясната ръка, с оздравителен период две – три седмици при липса на усложнения и нормален оздравителен процес.

Налице е квалифициращия признак, посочен от обвинението по чл.343, ал.3, пр.3-то, б.”а”, пр.2-ро от НК – подсъд. И. по непредпазливост е причинил телесни повреди на повече от едно лице, по вид и брой, посочени по – горе. Настоящият съд не откри доказателства по делото, които да обосноват приложението на привилегирвания състав на чл.343а, ал.1, б.”в” НК.

Правната квалификация на деянието по чл.343, ал.3, пр.3-то, б.”а”, пр.2- ро вр. с чл.343, ал.1, б.”б” вр. с чл.342, ал.1 НК, правилно е определена от обвинението, а посочените за нарушени правила за движение по пътищата от подсъд. А. И. - чл.21, ал.1 от ЗДвП – „При

избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч - за пътно превозно средство от категория „В“ – 90 км/ч за извън населено място”; чл.42, ал.1 от ЗДвП – „Водач, който ще предприеме изпреварване е длъжен: т.2. „след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента, пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта и да изменя посоката на движение”; чл.42, ал.2 от ЗДвП - „Водач, който изпреварва е длъжен: т.2. „Когато, при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност и пречки за превозните средства, движещи се по нея”; нарушил забраната на пътен знак „В24” за изпреварване на автомобили и мотоциклети с кош на конкретния пътен участък, съгласно чл.47, ал.3 от ППЗДвП, са в пряка и причинно - следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат (ПТП).

Предвид гореизложеното, настоящата инстанция също намира, че подсъд. А. И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.343, ал.3, пр.3-то, б.”а”, пр.2-ро вр. с чл.343, ал.1, б.”б” вр. с чл.342, ал.1 от НК: - на 26.04.2019г. на път *- *в района на км 93 в посока от гр.*, област *към гр.*, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „*“ с рег. № *, нарушил правилата за движение по пътищата - чл.21, ал.1 от ЗДвП – „При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч - за пътно превозно средство от категория „В“ – 90 км/ч за извън населено място”; чл.42, ал.1 от ЗДвП – „Водач, който ще предприеме изпреварване е длъжен: т.2. „след като е подал сигнал, да се убеди, че има видимост, свободен път на разстояние, достатъчно за изпреварване, и че може да заеме място в пътната лента, пред изпреварваното пътно превозно средство, без да го принуждава да намалява скоростта и да изменя посоката на движение”; чл.42, ал.2 от ЗДвП - „Водач, който изпреварва е длъжен: т.2. „Когато, при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност и пречки за превозните средства, движещи се по нея”; нарушил забраната на пътен знак „В24” за изпреварване на автомобили и мотоциклети с кош на конкретния пътен участък, съгласно чл.47, ал.3 от ППЗДвП и по непредпазливост причинил телесни повреди на повече от едно лице, както следва: на Х. И. от гр.*средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на лява лъчева кост на типично място, което ѝ е причинило трайно затруднение на движенията на горен ляв крайник с оздравителен период от порядъка на два и половина - три месеца и счупване на двете хълбочни кости на таза, което ѝ е причинило трайно затрудняване на движението на двата долни крайника заедно или поотделно; на Д. Д. от гр.*средни телесни повреди, изразяващи се в счупване на лява бедрена кост, което му е причинило трайно затруднение на движенията на долен ляв крайник с оздравителен период от порядъка на 9 - 12 месеца и закрыта черепно-мозъчна травма със степенна промяна на съзнанието, което му е причинило разстройство на здравето, временно опасно за живота с оздравителен период около месец - месец и половина при активно проследяване от специалист[1]невролог, поне следващите 6 (шест) месеца за поява на късна отпадна неврологична симптоматика; на И.И.

от гр. * средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на трета предноходилна кост на лявото стъпало, което ѝ е причинило трайно затруднение на движението на долен ляв крайник с оздравителен период, от порядъка на два - три месеца.

От субективна страна деянието е извършено поради непредпазливост – подсъд. А. И. не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

При определяне вида и размера на наказанието лишаване от свобода съдът е съобразил всички обстоятелства с правно значение за неговата индивидуализация, като го е определил при условията на чл. 54, ал.1 и ал.2 от НК при следните смекчаващи отговорността обстоятелства – добри характеристични данни относно водача подсъд. А. И., който видно от справките за нарушител/водач, издадени от Сектор ПП към ОДМВР – *, притежава СУМПС от м.05.2003г., активен водач е на МПС защото това занятие упражнява във връзка с работата си в производствена фирма в гр. *, и въпреки това е допуснал до настоящия момент, освен процесното престъпление, само 3 бр. административни нарушения, санкционирани с фишове, които видно от справката са заплатени, има и чисто съдебно минало.

Не са налице нито изключителни, нито многобройни смекчаващи вината обстоятелства по отношение на подсъд. А. И., при наличието на които и минималното предвидено в закона наказание да би се оказало несъразмерно тежко за този подсъдим, при конкретните обстоятелства, поради което и настоящата инстанция намира, че не са налице условията за приложение на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК.

Правилно и законосъобразно, съдът е приложил чл. 66, ал.1 от НК, като е приел, че са налице условията за това – определеното по размер наказание лишаване от свобода е по-малко от три години, подсъд. И. е неосъждани и за постигане целите на наказанието и преди всичко за поправянето на този подсъдим не е наложително да изтърпи наказанието ефективно. Предвид чистото съдебно минало и добрите характеристични данни, съдът е определил минималния размер на изпитателния срок от три години.

На основание чл. 343г, вр. с чл. 343, ал.3, пр. 3-то, б.”а”, пр. 2-ро вр. с чл. 343, ал.1, б. ”б”, вр. с чл. 342, ал.1, вр. с чл.49, ал. 2, вр. с чл. 37, ал.1, т.7 от НК съдът е лишил подсъд. А. И. от право да управлява МПС за срок от шест месеца, считано от датата на изземе СУМПС.

Това наказание настоящата инстанция намира, че е определено незаконосъобразно, тъй като същото не може да бъде в размер по - малък от размера на наложеното основно наказание „лишаване от свобода“, което е определено на една една година и шест месеца. Настоящата инстанция обаче не може да коригира този пропуск на съда поради липса на протест и/или жалба от частните обвинители, тъй като това би довело до влошаване положението на подсъд. А. И., което е недопустимо. Поради това и съдът се задоволява само да констатира този пропуск.

При извършената служебна проверка на основание ОС Монтана не намира основание за отмяна или друго изменение на атакувания съдебен акт, поради което го

потвърждава в останалата част.

Воден от гореизложените мотиви и на основание чл.334, ал.1, т. 6 НПК, окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от от 22.03.2023г. по НОХД № 833/2021г. по описа на РС Монтана.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____